

Fyra vackra

W i s o r.

Den Första:

K u s i n e n.

Den Andra:

Oh gossen gick sig ut i morgonstund, etc.

Den Tredje:

Swad will du? flickan sade etc.

Den Fjerde:

P a r o d i.

Strömstad, L. N. Larssons Boktryckeri, 1870.

V box 39: 1154

Den första:
Rusinen.

(Mel.: "Fänta och jag")

::: Aldrig så fin :::
Sunnits en flicka som min Christin;
::: Aldrig så fin :::
Sunnits förut en flicka.
::: Rinder så friska — ögon himmelsblå —
Händer så nätta — fötter täcka små,
Och i sitt sätt liksom en fröken, så
Hon sig förstår att flicka. :::
::: Min ska hon bli :::
Och det blir just ett präktigt parti;
::: Min ska hon bli, :::
Vi passa för hwarandra;
::: För tösen hon ä' quick och wacker som en dag,
Och en nätt och fiffig pojke, ä' äfwen jag.
Tösen hon ä' raske och jag — ä' inte swag,
Ja, wi passa för hwarandra! :::
::: Se'n ska' man si, :::
Att när till slutet gifta wi bli,
::: Då ska' man si, :::
Att wi ska' lefwa roligt.
::: Gumman och jag så fiffigt skola må,
Kuttra så ömt som turturdufwor två;
Vi ska' och skaffa många snälla små . . .
Det ska' bli fan så roligt.

Den andra:

(Folkmelodi.)

Och gossen gick sig ut i morgonstund,
Hejfilinkeli!
Så gla' och lusteli'.
Då mötte han en mö i rosendelund:
"Will du blifwa min?" sa' gossen; —
Nej, nej, nej, nej, nej!
Din blir jag wäl ej,
Nog får jag en ann', sa' flickan.

Och gossen gick sig ut i middagsstund,
Hejfilinkeli!
Så gla' och lusteli'.
Då mötte han den mön i rosendelund:
"Will du än bli min?" sa' gossen; —
Nej, nej, nej, nej, nej!
Din blir jag wäl ej,
Nog får jag en ann', sa' flickan.

Och gossen gick sig ut i aftonstund,
Hejfilinkeli!
Så gla' och lusteli'.
Då mötte han den mön i rosendelund;
"Nog kan jag bli din", sa' flickan: —
Nej, nej, nej, nej, nej!
Min blir du wäl ej,
Nu har jag en ann', sa' gossen.

Den Tredje:

(Mel.: "Jag mins den lifwa tiden".)

Swad will du? flicka sade Till mig i Tors-
dags qväll, Då ömt min hand jag sade På hen-
nes hand, så mjell. "Jag will . . . jag wille bara
. . . Just ingenting . . . jag will". Nå, så låt
handen fara Och sitt nu wackert still!

I Fredags djerst jag förde Kring hennes lif
min arm. Swad will du? straxt jag hörde Från
purpurläppen warm. "Jag will . . . jag wille
bara . . . Just ingenting . . . jag will". Nå, så
låt handen fara Och sitt nu wackert still!

I Lördags, snabb som vinden, Men lifasom
på lek, Jag stal en kyss från kinden. Swad will
du? högt hon skrek. "Jag will . . . jag wille bara
. . . Just ingenting . . . jag will". Nå, så på
kyssen spara Och sitt nu wackert still!

I Söndags, tänd af lågan, En ring jag blygt
tog fram. Hwad vill du? gamla frågan, Jag
också då förnam. "Jag vill . . . jag wille bara
. . . Jag vill ha dig till . . . fru". Nå, hwar-
för ej förklara Mig detta förr än nu?

Den Fjerde:

Parodi.

(Mel.: Åt, hur hastigt flyger ej minuten.)

Åt, hur hastigt kilar icke supen
Genom swalget ned åt magen till?
Knappt den första hunnit genom strupen,
Förr'n den andra man sig hafwa will.
Sup då när och hwar och hur dig lyster,
Sup i glädjens gyllne solskensda'r,
Sup, när sorgen gör din lefnad dyster,
Sup, när vigilansen dig' bedrar.

Åt, en sup den tröftar ljust i nöden,
Åt, en sup ger ynglingen nytt hopp;
Åt, en sup tar fasan bort för döden,
Åt, en sup ger kraft åt själ och kropp.
Åt, en sup, den gör så mångens lycka,
Krögar'n finner sig så hjertans nöjd;
Sjelfwa gubben dansar wid sin krycka,
Barnets tårar bytas uti fröjd.
Sup då glädtigt hwar minut, du äger,
Sup beständigt, morgon, middag, qväll!
När en gång du på ditt sista läger
Domnar bort af sista ruset fjäll,
Då skall dig i dödsminuten smaka
Nektarn, sista supen, som du tar;
Kys ditt glas och fasta se'n tillbaka
Saknans blick, på flaskan, som blir qwar!